

Diana Coromines, candidata de Primàries Barcelona: “Em presento per liderar la tasca internacional de l’Ajuntament de Barcelona”

written by Redacció Unilateral | 4 de desembre de 2018

Per als qui no et coneguin, et pots presentar?

Sóc doctora en Traducció i Interpretació i llicenciada en Comunicació audiovisual, i en els darrers anys he treballat en el món de la diplomàcia i els afers públics, com a experta en relacions amb els països nòrdics. Sóc membre de Transparency International Denmark i he fet recerca en l'àmbit de la transparència i els mecanismes anticorrupció (sóc autora d'un llibre sobre les mesures de control de la corrupció que empra l'Estat danès). Quan el parlament va declarar la independència, jo era a Copenhaguen, treballant com a responsable d'afers públics a la Delegació de la Generalitat als Països Nòrdics, i vaig viure en primera persona com els meus superiors (tant a la mateixa Delegació com a Barcelona, al departament d'Exteriors), dimitien ja l'endemà del 27 d'octubre del seu compromís de defensar la independència.

Per què participes en les primàries?

Perquè fa molts mesos que defenso en públic les primàries com un dels mecanismes clau que ens ha de permetre sortir de l'atzucac nacional en què ens trobem, i he decidit que per coherència i per principis jo també m'hi havia de presentar. Aquest és un procés que hem de fer entre tots, i com més siguem els qui hi participem més força tindrà per regenerar el nostre sistema polític, fer-lo més transparent, més democràtic, més participatiu i, sobretot, més eficient a

l'hora de triar uns dirigents capaços de fer efectiva la independència.

Des de la declaració del 27-0 he viscut amb angoixa les renúncies que ha anat fent la nostra classe política, que en lloc de prioritzar la voluntat dels ciutadans de Catalunya expressada repetidament a les urnes (del 9N fins al 21D) i defensar el mandat de l'1-0, es doblegaven preventivament davant l'amenaça de Madrid i anaven cedint cada vegada més espais de sobirania. A aquesta situació hi hem arribat (més enllà del problema original, que tots sabem que ve d'Espanya) per culpa d'una cultura política amb dèficits democràtics, que promociona aquells que es mostren fidels a un líder i al partit en detriment d'aquells que prioritzen el compromís polític en el sentit més humà del concepte; aquells que només es deuen als seus principis i dels ciutadans amb qui ha contret un compromís concret. I com ho fem, per canviar aquesta cultura política? Doncs introduint el mecanisme de les primàries, no només als Ajuntaments sinó a tots nivells: a les europees i també, és clar, a les eleccions al parlament de Catalunya. Per a mi, les primàries independentistes de cara a les eleccions municipals són el primer pas per començar a estructurar nacionalment un espai electoral que ha quedat fora de les institucions: el que representa l'esperit de l'1-0.

Com creus que es pot treballar per la independència des dels municipis

En el cas de Barcelona, és fonamental que a l'alcaldia hi hagi un govern independentista i que es treballi amb mentalitat de capital d'estat, sense por del xoc amb Madrid. Si bé la independència no es pot liderar des de l'Ajuntament, un govern que des de la capital es comporti de manera assertiva (no amb la mentalitat provinciana i dependent que ha mostrat fins ara), sense submissió a Madrid i en connexió amb la resta de municipis de Catalunya, és fonamental per empènyer el Parlament i la Generalitat a fer efectiva la independència. Cal explotar totes les esclotxes legals per desenvolupar al

màxim les nostres capacitats i competències en tots els àmbits possibles, combatent les ingerències de Madrid per tal de defensar el benestar i els drets dels barcelonins i, des de la capital del país, de tots els catalans. Per responsabilitat social, democràtica i nacional.

Quins són els eixos principals de la teva candidatura?

Em presento per liderar la tasca internacional des de l'Ajuntament de Barcelona, en el marc del projecte de Barcelona És Capital. Avui dia les ciutats es relacionen en el pla internacional en termes de ciutat intel·ligent; col·laboren i treballen per avançar juntes cap a un nou model urbà que posi la tecnologia al servei del ciutadà. Per tant, Barcelona ha d'apostar de veritat per esdevenir una ciutat intel·ligent tal com s'entén a les democràcies madures, i això vol dir que hem d'apostar amb decisió per les renovables (tensant al màxim el marc legislatiu espanyol); per una gestió transparent del *big data* (perquè els milions de dades que generen avui les ciutats són una eina fonamental per al benestar dels qui hi viuen i per fiscalitzar els polítics); i per una gestió participativa de les tecnologies intel·ligents, implicant-hi els ciutadans, tal com fan ciutats com Oslo, Berlín o Viena.

Perquè les ciutats intel·ligents de referència a Europa són, a més d'innovadores i creatives, cada vegada més netes, més transparents, més participatives i democràtiques. Tenim una societat civil que ho demana, ara només falta que l'Ajuntament ho faci possible i acompanyi els ciutadans, les nostres comunitats de veïns i col·lectivitats d'energia, els centres cívics i les nostres petites i mitjanes empreses per fer-los créixer i garantir-los el màxim de benestar, amb una estratègia global de ciutat intel·ligent que ara, l'Ajuntament de Colau (opac, burocratitzat i tancat en si mateix), no té. En aquesta interacció amb altres ciutats, prioritzarem la *realpolitik*, és a dir, les relacions amb aquelles capitals que tinguin una empatia especial envers Catalunya o aquelles que

mostrin un interès concret per Barcelona i amb les quals puguem establir un marc de col·laboració i que, en el moment adequat, puguin pressionar el seu estat en favor del reconeixement d'una Catalunya independent.

Si volem ser lliures, hem d'exercir com a capital d'estat i parlar de tu a tu amb les ciutats més avançades d'Europa i del món; si som capaços de liderar la revolució de les ciutats intel·ligents, a fora ens veuran com una capital forta, amb una agenda pròpia i capaç de fer qualsevol cosa que es proposi.